

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudů JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: **a) V. M.**, zastoupený JUDr. Vlastimilem Marhanem, advokátem se sídlem Střelecká 672, Hradec Králové, **b) L. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Wonkova 1142, Hradec Králové, za účasti: **1) Město Rychnov nad Kněžnou**, Havlíčkova 136, Rychnov nad Kněžnou, **2) L. M.**, **3) Bárta & Bárta s. r. o.**, se sídlem Javornice 328, zastoupený Mgr. Petrem Trejbalem, advokátem se sídlem Lidická 10, Litoměřice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2008, čj. 15947/UP/2007/Kd, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení Bárta & Bárta s. r. o. proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 4. 2008, čj. 30 Ca 11/2008 – 34,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 4. 2008, čj. 30 Ca 11/2008 – 34 ve výrocích ad II a III **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu v Rychnově nad Kněžnou, odboru výstavby ze dne 10. 8. 2007, čj. Výst 11/2005-Po bylo k žádosti společnosti Bárta & Bárta s. r. o. vydáno stavební povolení na stavbu označenou jako „stavební úpravy spojené se změnou užívání stávající ocelové haly bývalé opravný autobusu na linku STK Rychnov nad Kněžnou“ na pozemcích dále ve výroku tohoto správního rozhodnutí uvedených. Zároveň pro provedení stavby byly stanoveny podmínky a bylo rozhodnuto o námitkách účastníků řízení.

Rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 21. 1. 2008, čj. 15947/UP/2007/Kd bylo zamítnuto odvolání žalobců a dalších účastníků správního řízení a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.

Samostatnými žalobami se V. M. a L. H. domáhali přezkoumání a zrušení tohoto rozhodnutí žalovaného.

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 4. 2008, čj. 30 Ca 11/2008 - 34 byly věci těchto žalob spojeny ke společnému projednání (bod I) a rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení (bod II). Zároveň bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení (dva výroky pod bodem III).

Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, krajský soud označil za stěžejní námitku žalobců tvrzení, že pozemní komunikace sloužící k přístupu a provozu v bývalém areálu ZZN v Rychnově nad Kněžnou, konkrétně parcely č. 1504/30 a č. 1495, nejsou způsobilé zajistit řádné užívání stavby STK bez omezení podnikatelských aktivit dalších spoluvlastníků těchto parcel v jejich již stávajících provozovnách areálu. Dospěl k závěru, že žalovaný ani prvoinstanční správní orgán se otázkou kapacity přípojné účelové komunikace nezabývali. Nezkoumali, zda je tato komunikace v bývalém areálu ZZN vůbec schopna pojmout tento provoz, respektive nakolik, či zda vůbec ovlivní provoz STK stávající stav a podnikatelské aktivity. Samotná existence veřejně přístupné komunikace v místě zamýšlené stavby podle krajského soudu neznamena, že stavbu lze povolit, aniž by bylo ověřeno, zda má parametry schopné uspokojit potřebu budoucího provozu. Tvrzení stavebního úřadu o vyhovujícím výsledku posouzení nárůstu dopravního zatížení při činnosti STK považuje krajský soud za nepřezkoumatelné, navíc se ve správním spise toto posouzení nenachází. Krajský soud proto rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že pokud probíhá před silničním správním orgánem Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou řízení o tom, zda z hlediska pozemní komunikace jde v daném případě o uzavřený prostor nebo objekt, je nezbytné vyčkat jeho rozhodnutí, neboť je k tomu zákonem zmocněným orgánem. V případě uzavřeného prostoru by pak způsob užívání účelové komunikace závisel na vůli jeho vlastníků.

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení Bárta & Bárta s. r. o. (dále též „stěžovatel“) domáhá přezkoumání a zrušení tohoto rozsudku a to ve výroku ad II.

Stěžovatel uvádí, že odbor dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou odmítal vydat kladné stanovisko z důvodu, že tyto komunikace nejsou podle jeho právního názoru (s odkazem na § 7 odst. 2 zákona č. 12/1997 Sb.) veřejně přístupné. Stejný orgán se domníval, že k tomu, aby pozemky mohly být využity jako přístup k plánované STK, musí nejprve dojít ke změně užívání neveřejné komunikace na komunikaci veřejně přístupnou, a to ve správním řízení se souhlasem všech vlastníků pozemků. Toto správní řízení následně skutečně zahájil, do dne podání kasační stížnosti však nebylo ukončeno pravomocným rozhodnutím. K vydání stavebního povolení nakonec došlo dne 10. 8. 2007, aniž by stavební úřad čekal na výsledek tohoto správního řízení. S tímto postupem stěžovatel souhlasí, neboť se domnívá, že o veřejné přístupnosti

předmětných komunikací není pochybností, a tyto nelze posuzovat podle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, neboť vlastníky jednotlivých nemovitostí v předmětném areálu jsou osoby od sebe navzájem odlišné. Z toho také plyne, že sporné území není uzavřeným areálem. Komunikace je od samého počátku veřejně přístupnou ze zákona, a dopravní úřad v Rychnově nad Kněžnou není kompetentní o této skutečnosti vůbec rozhodovat. Stěžovatel odkázal na své argumenty k této otázce sdělené správním orgánům a krajskému soudu v předcházejícím řízení.

Nesprávnost právního posouzení napadeného rozsudku a jistou zmatečnost spatřuje stěžovatel v odůvodnění, kde soud uvádí, že pokud odpovídá tvrzení žalobců, že před silničním správním orgánem Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou probíhá řízení o otázce, zda se v daném případě jedná o uzavřený prostor nebo objekt, je nezbytné vyčkat jeho rozhodnutí, neboť je k tomu zákonem zmocněným orgánem. Podle stěžovatele nelze spojit vydání stavebního povolení s rozhodnutím silničního správního orgánu bez ohledu na to, že je k tomu zákonem zmocněným orgánem. Území zamýšlené výstavby i vedení komunikací není uzavřeným areálem, řízení o charakteru areálu je tedy řízením nadbytečným a nemůže do stavebního řízení vnést žádné nové poznatky. Požadavek soudu na vyčkání na rozhodnutí silničního správního orgánu není navíc odůvodněn.

Soud zrušil rozhodnutí žalovaného také s ohledem na nedostatečné zkoumání otázky kapacity přípojné účelové komunikace, stěžovatel se však domnívá, že tento závěr soudu nemá oporu ve skutkovém stavu věci, neboť tato otázka byla v rámci stavebního řízení zkoumána, konstatování soudu, že žalovaný ani správní orgán prvního stupně se touto otázkou nezabývali, neodpovídá skutečnosti. Podle stěžovatele bylo v prosinci 2004 odborem dopravy provedeno místní šetření skutečného stavu dopravních poměrů v místě zamýšleného STK, jehož součástí bylo i provedení zkoušky průjezdu. Stěžovatel nepochybuje, že doprava do STK se nemůže žádným podstatným způsobem dotknout oprávněných zájmů ostatních spoluúčastníků areálu, neboť při plném provozu není STK schopna odbavit více než 4-5 automobilů za hodinu.

Stěžovatel je přesvědčen, že soud neměl k dispozici celý správní spis, jehož obsahem je i soubor dokumentů, jimiž lze prokázat, že otázka kapacity komunikace byla v rámci stavebního řízení řešena. Pokud soud nějaké části spisu postrádal, měl povinnost vyzvat účastníky k jeho doplnění, aby nedošlo k vydání rozhodnutí na základě neúplné dokumentace. V postupu soudu tak spatřuje stěžovatel další vadu řízení.

Žalobci, žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

Nejvyšší správní soud přezkoumal citovaný rozsudek krajského soudu v napadeném rozsahu (ve výroku ad II a v navazujících výrocích o náhradě nákladů řízení, tj. ad III), přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

I pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti, se zřetelem na závěry, z kterých vychází krajský soud, a na stížní důvody, je podstatné, zda stávající pozemní komunikace je způsobilá zajistit odpovídající přístup k budoucí STK. Správní orgány obou stupňů se v citovaných rozhodnutích zabývaly otázkou, zda dotyčná účelová komunikace je v uzavřeném prostoru nebo objektu, či zda je dán veřejný přístup na ni, dospěly k závěru,

že se jedná o druhý případ, a že v tomto směru tedy vydání napadeného rozhodnutí nic nebrání. Posouzení této otázky nebylo ani důvodem, pro který krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil. Ten pouze pro potřebu dalšího správního řízení uvedl, že pokud odpovídá skutečnosti tvrzení žalobců, že před silničním správním orgánem probíhá řízení, zda jde v daném případě o uzavřený prostor nebo objekt, je nutno vyčkat jeho rozhodnutí. Tím, zda toto tvrzení žalobců odpovídá skutečnosti, se krajský soud dále nezabýval.

Samotným důvodem ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí byl závěr, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s otázkou, zda kapacita příjezdové účelové komunikace je pro budoucí provoz STK dostačující. V tomto směru krajský soud dovodil, že tvrzení správního orgánu o tom, že stavebník doložil k podání ze dne 21. 3. 2005 „projekční posouzení a zpracování vlivu nárůstu dopravního zatížení při činnosti STK s vyhovujícím výsledkem“ je naprosto nepřezkoumatelné, nehledě na to, že tyto listiny nebyly při soudním přezkumu součástí správního spisu.

K tomuto závěru krajského soudu je nutno především uvést, že z doposud zjištěných skutečností nevyplývá, že by tyto písemnosti nebyly součástí spisu v době rozhodování správních orgánů obou stupňů. To vyplývá nejen z toho, že stavební úřad nejen uvádí, kdy došlo k předložení těchto dokladů, ale i ze sdělení odboru výstavby Městského úřadu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 23. 3. 2005, čj. Výst 11/2005-Po ve kterém je zmiňováno doplnění podkladů stavebníkem dne 21. 3. 2005 (tedy písemností, které se nyní ve správním spise nenacházejí). Je nesporné, že tato část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je kusá, a nejsou zde např. citovány ani závěry dotyčného dokumentu. Správní orgán však z tohoto posouzení („z vyhovujícího výsledku“) vycházel. Aby bylo možné náležitě posoudit, zda v tomto směru je správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, měl se krajský soud zabývat i obsahem tohoto posouzení, mj. se zřetelem na to, do jaké míry jsou jednoznačné jeho závěry s přihlédnutím i k tomu, zda vůči tomuto dokumentu byly uplatňovány konkrétní námitky. Je tedy třeba přisvědčit kasační stížnosti, že krajský soud měl učinit příslušné úkony k obstarání si úplného správního spisu. Teprve poté by mohl náležitě posoudit, zda samotná tato dokumentace příp. ve spojení s dalšími podklady byla k úvaze o odpovídající kapacitě příjezdové komunikace postačující.

Z těchto důvodů byla kasační stížnost shledána důvodnou, jí napadený rozsudek byl zrušen, a věc byla vrácena Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), v němž je tento soud vázán právním názorem zde vysloveným (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu